

РЕШЕНИЕ

№ 9723

гр. София, 20.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **11216** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 72, ал. 4 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по касационна жалба на Е. П. Б. от [населено място] срещу решение № 3057/27.06.2024 г., постановено по АНД № 6145/2022 г., по описа на Софийски районен съд, 109-ти състав, с което е отхвърлена като неоснователна и недоказана жалбата му срещу заповед за задържане.

Твърди се в касационната жалба, че при постановяване на обжалваното решение са допуснати съществени процесуални нарушения, което е довело до неправилно прилагане на материалния закон. В тази връзка се изтъква, че в решението липсват мотиви поради каква причина съдът безрезервно е кредитирал показанията на свидетелите Л. Г., П. Л., Х. А., Д. С. и Ц. Б., при положение че между тях са били налице явни противоречия относно основния факт по делото, а именно – фактическото задържане и отвеждане на касатора в сградата на 09 РУ - СДВР. Като пример за това се посочва, че при извършения в съдебно заседание разпит полицейският служител Л. Г. е заявил, че няма спомен дали е задържал Б., но в същото време добре познавал мястото на извършената кражба-конкретния магазин, както и жалбоподателя. Излагат се съображения, че в докладната записка от 25.04.2022 г. от полицаи Л. Г. е записано, че кражбата от магазин "Мосю Б." е заснета

с видеонаблюдение с камера, които записи магазинът не е предоставил, въпреки изискването им от съда, което е нарушило правото на защита на касатора. Излагат се и оплаквания за наличие на отказ от правосъдие в нарушение на чл. 6 от Конвенцията за защита на правата на човека, доколкото районният съд неправилно е приел, че липсата на вписвания на задържането в регистрите на полицията, означава липса на осъществено фактическо задържане в полицията. Касаторът поддържа, че в случая е следвало да се приложи хипотезата на чл. 161 ГПК и съдът да приеме за доказани фактите, за които ответната страна е създала пречки за доказването им. Твърди се, че вместо това съдът е възложил неблагоприятните от това последици на жалбоподателя. Касаторът оспорва извода на съда, че от събраните по делото доказателства не се установява на посочената дата да е бил задържан, поради липсата на писмена заповед за задържане. Твърди се в касационната жалба, че фактическото задържане на Б. и времето за довеждането му в полицейския участък следва да бъде отчетено като време, през което лицето да се счита за задържано, каквато е практиката на Европейския съд по правата на човека в С.. Искане се от съда да се отмени първоинстанционното решение и вместо него да бъде отменено задържането от 25/26 април 2022 г. от полицейски служители от 09 РПУ - СДВР, в алтернативност се иска отмяна на решението и връщане на делото за разглеждане от друг състав. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение пред двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът – Е. П. Б., не се явява и не се представлява. В представена по делото писмена защита от процесуалния му представител адв. Ч. се излагат подробни съображения за неправилност на решението на районния съд.

Ответникът – Директорът на Столична дирекция на вътрешните работи, не изпраща представител. С представени по делото писмени бележки от юрк. П. се излагат подробни съображения за неоснователност на касационната жалба.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор П., която дава заключение за правилност и законосъобразност на решението на Софийски районен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

От фактическа страна се установява, че е била образувана прокурорска преписка №18043/2022 г. по повод постъпила жалба от управителя на магазин „Мосю Б.“ [населено място] за направен опит за кражба на газова горелка „Ротенбергер“ на стойност 49,99 лв. С постановление от 16.05.2022 г. на СРП е отказано образуване на досъдебно производство, тъй се касае за маловажен случай и е налице хипотезата на чл. 9, ал. 2 НК. Към прокурорската преписка е приложено обяснение от охраната на магазина от което се установява, че след като служителят се е усъмнил в действията Б., е помолил същият да върне каквото е взел, в резултат на което Б. е извадил два

флакона от по 1 л. газови бутилки, но не и горелката. Във връзка с това служителът се е обадил полицията, при което на място са пристигнали полицейски служители от 09 РУ - СДВР и са извършили проверка.

Изготвена е докладна записка с вх. № 3384 ЗМК-645/2022 г. по описа на 09 РУ - СДВР, в която е отразено, че Б. е отнел 1 бр. газова горелка на стойност 49,99 лв., без да я заплати. Съставен е протокол за доброволно предаване и разписка за върнатата стока.

По делото са представени като доказателства заверени копия от Книга за задържани лица, Книга за пропусквателния режим в 09 РУ- СДВР, Полицейски регистър за заповеди за задържани лица за периода 25.04.2022 г. и 26.04.2022 г.

По искане на процесуалния представител на Б. адв. Ч. районният съд е задължил ответната страна и управителя на магазин „Мосю Б.“ да предоставят камерите на търговския обект, както и записите от камерите в помещенията на задържаните лица в 09 РУ СДВР за датите 25.04.2022 г. и 26.04.2022г.

От приетите като доказателства писмо изх. № 138/25.07.2022 г. от управителя на магазин „Мосю Б.“ и писмо № 338400-9891/05.08.2022 г. от 09 РУ СДВР се установява, че исканите записи се съхраняват в срок от 30 дни, поради което не могат да бъдат предоставени на съда.

Пред районния съд като свидетели са разпитани служителите на 09 РУ-СДВР, за които се твърди в жалбата пред районния съд, че са задържали Б.. Свидетелят Л. Г. дава показания, че не познава Б., името му е познато от призовката, както и че не си спомня дали са го задържали в конкретния случай. Свидетелят П. Л. посочва, че не познава Б.. Свидетелят Х. А., който е бил охрана на магазина заявява, че само е извикал полиция по повод на кражбата, но не знае дали лицето е било задържано след това. Управителят на магазина Д. С. е дал показания, че е запознат със случая, но не може да каже дали служителите на 09 РУ-СДВР са задържали Б., тъй като след връщането на стоката, не е останал при тях. Уточнил е че след като са дошли полицаите не са сложили белезници на Б., тъй като не е бил агресивен. По делото е разпитан Ц. Б., който дава показания, че Б. многократно е бил задържан, но за конкретния ден и случай не си спомня.

Районният съд за да остави без уважение жалбата като неоснователна и недоказана е приел, че на посочената дата не се установява Б. да е бил фактически задържан. На основание горната констатация е обосновал извод, че е без предметно да се обсъжда въпроса за законосъобразността на твърдяното от него фактическо задържане.

Решението е правилно като съображенията за това са следните:

При постановяване на решението районният съдът е събрал относимите по делото писмени доказателства, а именно заверени копия от Книга за пропусквателния режим в 09 РУ-СДВР, Книга за задържаните лица на 09 РУ–СДВР, Полицейски регистър за заповеди за задържани лица по чл. 72 ЗМВР. Обсъдил е свидетелските показания поотделно и в тяхната съвкупност и е обосновал извод, че няма данни в съответния ден лицето да е било задържано.

В жалбата си както пред районния съд, така и пред настоящата инстанция касаторът поддържа тезата, че на 25/26.04.2022 г. вследствие на извършената проверка в магазин „Мосю Б.“ [населено място] е бил фактически задържан от полицейските служители, без да му е издадена заповед за задържане по чл. 72 ЗМВР.

Безспорно по делото се установява, че на 25.04.2022 г. полицейски служители от 09 РУ-СДВР са извършили проверка в търговски обект на магазин „Мосю Б.“ [населено

място], както и че не е издадена заповед по чл. 72 от ЗМВР за задържането на Е. Б.. Горното се установява от показанията на служителите на 09 РУ-СДВР Л. Г. и П. Л., които са присъствали на проверката, както и от показанията на служителите на магазина Х. Л. А. и Д. Й. С.. Правилно съдът ги е кредитирал като достоверни, тъй като същите са непосредствени, логични и не противоречат на останалите събрани по делото писмени и гласни доказателства. В този смисъл оплакването в касационната жалба, че показанията са противоречиви е неоснователно, доколкото и поисканият от касатора свидетел е дал показания, че не си спомня на посочената дата и място Б. да е бил задържан.

Неоснователно е възражението на касатора за допуснати процесуални нарушения от страна на районния съд по повод изисканите от 09 РУ - СДВР и от търговски център „Мосю Б. записи от камерите от търговския обект и от камерите в помещенията на задържаните лица в 09 РУ СДВР за 25.04.2022 г. и 26.04.2022 г. Съдът е уважил доказателственото искане на процесуалния представител на Б., като видно от писмо с изх. № 138/25.07.2022 г. на управителя на магазин „Мосю Б.“ и писмо № 338400-9891/05.08.2022 г. от 09 РУ - СДВР записите от камерите не са били представени на съда, тъй като срокът за съхранението им от 1 месец е изтекъл и същите са били изтрети. Следователно доказването на обстоятелството, че Б. е задържан от служителите на 09 РУ-СДВР не е възпрепятствано от действията на ответната страна или на съда, тъй като причината за непредставянето на записите от камерите е обективна и независеща от волята на ответника.

По изложените съображения съдът намира за неоснователно оплакването на касатора за наличието на предпоставките чл. 161 ГПК, тъй като по делото не се установи ответната страна да е създала пречки за събирането на поисканите от процесуалния представител на Б. веществени доказателства.

Настоящият съдебен състав намира, че районният съд след като точно е установил относимите към спора факти, обосновано е приел, че в случая не е било осъществено фактическо задържане на Б. от органите на 09 РУ-СДВР на твърдяната в жалбата дата. Сочените в жалбата твърдения за осъществено фактическо задържане на Б. на 25/26.04.2022 г. не се подкрепят от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Тъй като в случая не е налице издадена писмена заповед за задържане по чл. 72 ЗМВР, доказателствената тежест за установяване на фактическото задържане на Б. е върху него, който в условията на пълно и главно доказване не е доказал този факт, поради което настоящият съдебен състав намира, че въз основа на установената фактическа обстановка се обосновава извод, че по отношение на Б. не е било осъществено фактическо задържане от органите на 09 РУ-СДВР на 25/26.04.2022 г.

С оглед гореизложеното настоящата съдебна инстанция не намира основание за отмяна на атакуваното съдебно решение, поради което касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора следва да бъде уважено искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, XVIII касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3057/27.06.2024 г., постановено по АНД № 6145/2022

г., по описа на Софийски районен съд, 109-ти състав.

ОСЪЖДА Е. П. Б. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: